

Izhaja

vsak četrtek; ako je ta dan praznik, dan poprej.

Dopisi naj se izvolijo frankovati.

Rokopisi se ne vračajo.

Za inserate se plačuje po 20 vinarjev od garmondvrste za vsakokrat.

MIR.

S prilogo „Domoljub“.

Vsakemu svoje! — Slovenci! Ne udajmo se!

Velja:

za celo leto 4 krone (2 gld.)

Denar naj se pošilja pod napisom:

Upravništvo „Mira“ v Celovcu,

Vetrinjsko obmestje št. 26.

Naročnina naj se plačuje naprej.

Leto XXIII.

V Celovcu, 11. februarja 1904.

Štev. 6.

O naši šoli.

Sv. Jakob v Rožu.

III.

Dokazi, ki bajé opravičujejo razdelitev šole.

Tukaj pridejo v poštev v prvi vrsti prošnje za razdelitev šole. Kakšni uzroki da so te prošnje prouzročali, sem že omenil, namreč: politično maščevanje in grda dobičkarija od strani ljudi, katerim je šola deveta briga in ki so se tedaj, ko so imeli še otroke za šolo, z veliko vnemo potegovali za šolo s slovenskim učnim jezikom.

Prošnje je napravil že večkrat imenovani Hribernikov Korl, ki ni bil učitelj tukaj v Šent-Jakobu, ampak tam v Hodišah. Kdo pa je prošnje podpisal? Nekaj posestnikov jo je res podpisalo; ne bodem pretiral, da je polovica podpisov od gostačev, ki ne plačujejo niti vinarja davka, še celo takšni so podpisali, ki nimajo ne otrok za šolo in ne plačujejo nobenega davka. Vsi pa, kar jih je omenjene prošnje podpisalo (odposlali so namreč zaporedoma štiri prošnje), so se podpisali za pravično utrakvistično šolo, to je za šolo, na katerej bi se pač poučevalo slovenski in na katerej bi se učilo nemščine največ kar mogoče. Za tako šolo, v katerej bi bil slovenski pouk samo v I. šolskem letu in nekoliko tudi še v II. in III., večinoma pa naj bi bilo vse le nemški, za tako šolo se jih je vedoma podpisalo komaj kakih deset.

Razdeljene šole pa že prav nobeden noče. Dokaz temu je istina, da jih je potem, ko so ljudje zvedeli, za kaj se prav za prav gre, mnogo preklicalo svoje podpise in da se jih je veliko podpisalo za to, naj na Št. Jakobskejši šoli tudi zanaprej ostane slovenski učni jezik, le nemškemu pouku naj se prepusti več učnih ur.

Ker so imenovane prošnje bile skovane od zavsem nepoklicanih ljudij ter iz tako ničevih uzrokov — in ker je veliko podpisov bilo preklicanih, so ove prošnje brez pomena in brez vsake veljave. Ministerstvo je vse to vedelo — in vendar je razsodilo proti volji občine in šolskega sveta, proti volji ljudstva! Zakaj tako? Gotovo zato, ker je bolj verjelo deželnemu šolskemu svetu, kakor občini in krajnemu šolskemu svetu v Št. Jakobu. Da pa sta občina in krajni šolski svet št.-Jakobski govorila resnico, na ves glas priča izid občinskih volitev dne 28. januarja t. l. Nasprotniki so računali na gotovo zmago vsaj v III. ali II. razredu. A poglejte številke! Ko so našinci v III. razredu dobili 205 glasov, so jih nasprotniki ujeli komaj 48; v II. razredu so prišli celo le do števila 11 nasproti 52 glasovom našincev, to pa kljub tako nepošteni agitaciji, da bode morala govoriti še sodnija v Borovljah. In ti ljudje se bahajo, da delajo za ljudstvo, ko zahtevajo nemško šolo! In ti ljudje pravijo, da se jim smilijo posebno revni ljudje, ki ne morejo svojih otrok dati v mesto učiti se nemščine; zato jim hočejo tukaj dati nemško šolo, da se že tukaj naučijo nemški! O ti grda hinavščina — ali vidiš, kako so ti ravno „reveži“ v III. razredu posvetili! Kljub pomoči tujcev iz Področice ste dobili komaj 48 glasov: Ali še ne uvidite, da vas ljudstvo ne mara. Ljudstvo je govorilo, je govorilo proti nemški šoli in pred vsem: govorilo je proti razdelitvi šole, govorilo tako glasno, da ga bodej morali slišati in tudi poslušati tam, kjer razsojajo pravico. Spoznali bodejo, da so delali proti volji ljudstva, ker so razdelili našo šolo; da so s tem ljudstvu delali krivico — krivica pa mora biti poravnana!

IV.

Prvo popisovanje za razdeljeno šolo.

Z odlokom z dne 20. septembra 1901, št. 2439, je c. kr. deželni šolski svet našo šolo prvokrat razdelil v slovensko in utrakvistično šolo, in sicer, kakor pravi: „potem, ko je bil prašan koroški deželni odbor“. Dalje pravi

deželni šolski svet v istem odloku: „da mora razdelitev zdajne petrazredne šole izvršiti po volji in želji prizadetih, je ukazal okrajnemu šolskemu svetu, naj poskrbi, da se postavni zastopniki otrok razločno izrečejo, ali bodejo njihovi otroci obiskovali slovensko ali pa slovensko-nemško šolo“. — Da izvrši v tem oddelku ukazano popisovanje, je c. kr. okrajni šolski svet odposlal v Št. Jakob tedanjega nadučitelja v Domačalah, g. J. Woschitz, ki je sedaj okrajni šolski nadzornik v Šmohoru. Niti občina, niti krajni šolski svet o tem nista bila obveščena; g. Woschitz se ni oglasil niti pri občini, niti pri krajnem šolskem svetu; na vsaki vasi si je privzel kakega pristaša nemške šole in v tej družbi je popraševal stariše, v kakšno šolo hočejo dati svoje otroke. Kako celo pristransko in neodkrito — da ne rabim hujše besede, je g. Woschitz pri tem popisovanju postopal, v tem pričajo po pričah potrjeni zapisniki, iz katerih je razvidno, da je g. Woschitz za nemško šolo obetal šolske knjige zastonj; da je trdil: v slovenskejši šoli se bodo otroci učili samo slovenski. Radi tako pristranskega postopanja se je krajni šolski svet takoj pritožil na c. kr. okrajni šolski svet in ob enem tudi na učno ministerstvo. V svoji pritožbi z dne 22. dec. 1902 na učno ministerstvo sta krajni šolski svet in občina med drugim rekla: „da sta prisiljena ugovarjati popisovanju šole (katero je izvršil g. Woschitz), ker je 1. to popraševanje starišev nepotrebno, kajti stariši so že enkrat povedali svojo voljo; 2. ker je to popraševanje bilo pristransko raditega, ker so onim, ki bodejo svoje otroke dali v nemško šolo, obljubili zastonj dati šolske knjige itd. Na zahtevo, pravi občina in šolski svet, smo pripravljene, nedostatnosti s pričami dokazati!“ — In uspeh vsega tega? Krajnega šolskega sveta ni nihče prašal, kako in s čim dokaže trditev, da je g. Woschitz postopal pristransko — g. Woschitz je kmalu na to postal okrajni šolski nadzornik; deželni šolski svet se na pritožbo občine in krajnega šolskega sveta ni oziral niti v najmanjšem, ministerstvo pa je verjelo pristranskemu poročilu g. Woschitz in je pustilo šolo razdeljeno, češ, da razdelitev šole ustreza dokazanim (?) učnim potrebam ljudstva“.

V.

Ker nimamo pristopa do predalov deželnega šolskega sveta in tudi ne do onih v ministerstvu, bi nam za vsem ostal skrit še eden dokaz, ki je menda učno ministerstvo najbolj prepričal, kako je razdelitev šole nujno potrebna ter utemeljena v učnih potrebah ljudstva, ko bi tega ne izvedeli iz lista „Grazer Tagblatt“. Ta list namreč piše dne 9. jan. t. l.: „... Vodstvo zgradbe predora in železnice v Področici je vložilo prošnjo pri deželnem šolskem svetu, v katerem pravi, da 130 otrok, ki so vsled zidanja železnice prirasli šolski občini Št. Jakob, čaka na dvojezično šolo.“ — V tem stavku in v tem početju vodstva zgradbe železnice tliči takšna predrznost in nesramnost ter takšna krivica, da je ni mogoče primerno označiti. Slovenci! pomislite!! Vseh šolarjev je okoli 530, tedaj okoli 400 domačih in 130 tujih. Št. Jakobska občina, tedaj domačini so si z velikimi stroški sezidali petrazredno šolo in za to šolo vsako leto plačujejo šolske doklade. Vsled tujih otrok je v tej šoli primanj-kalo prostora; občina si je morala zavoljo tujih otrok v Št. Petru najeti VI. razred in stanovanje za šestega učitelja, za kar plačuje 40 kron na mesec.

Sklicaje se na § 22. deželne šolske postave z dne 27. okt. 1871 je krajni šolski svet dvakrat zahteval od podjetja, ki gradi predor in železnico, naj prispeva polovico stroškov za štiri razred — a dobil ni niti vinarja z izgovorom: da tuji otroci so tukaj samo začasno! A ti začasno tukaj biva-

joči otroci, katerih stariši za šolo ne plačajo niti vinarja; katere je tedaj naša občina v svoji gostoljubnosti sprejela v šolo — ti pa bi imeli in res imajo pravico zahtevati v naši šoli nemški učni jezik; 400 domačih otrok, od katerih najmanj za 300 stariši zahtevajo slovenski učni jezik — ti ne štejejo nič in teh ministerstvo ne vidi in noče upoštevati — 130 tujih otrok pa, ki so danes tukaj, jutri zopet bogve kje, ti so merodajni; na te se je treba ozirati! Če je 130 tujih otrok, katerih stariši za šolo ne plačujejo prav ničesar, več vrednih kakor 300 domačih, katerih stariši so šolo zidali in jo vzdržujejo, potem sevé „razdelitev šole ustreza dokazanim učnim potrebam ljudstva“.

Dopisi.

Železna Kapla. (Konkurz) je napovedal tukajšnji vsenemški trgovec Oskar pl. Pantz, odbornik vsenemške kapelske trške občine in veren agitator za bankerotno podjunsko nemškutarstvo. Za konkurznega komisarja je imenovan g. c. kr. deželne sodnije svetovalec J. Krištof, za oskrbnika trgovec g. O. Perčnik.

Dobrlavas. Dne 4. februarja t. l. bi se imele vršiti občinske volitve. Vse je bilo v redu, volilni zapisnik je bil skozi 4 tedne za reklamacije na razpolago. Minulo soboto pa je prišel g. okrajni glavar in je med drugimi pregledal tudi volilni zapisnik in pri tem zapazil, da dohodninski davek ni vračunjen. Vsled tega se bodo volitve na novo razpisale in se vršile še le prihodnji mesec. Videli se bomo torej vendar! Tedaj bo solnce že višje vzhajalo in svitlješe in jasnejše sijalo in gotovo se bomo sedaj tudi mi tem boljše med seboj spoznali. Prav tako, naj se med nami popolnoma zjasni!

Djekše. (Volitev župana.) Dne 25. prosinca je novi odbor izvolil svoje predstojništvo. Izvoljeni so bili: Miha Ladinik p. d. Lužnik, zopet za župana; Martin Harih p. d. Plaznik, posestnik na Ovberških gorah za I. svetovalca in Anton Slamnik p. d. Krčmar, posestnik na Djekšah za II. svetovalca. Občina je tedaj zopet v rokah zanesljivih slovenskih mož. Bog daj novemu odboru in njegovemu vnovič izvoljenemu predstojništvu srečo in veliko vspeha.

Djekše. V minulem letu je bilo v tukajšnji fari rojenih 18 zakonskih, 22 nezakonskih otrok, med temi 25 moškega in 15 ženskega spola, vkup 40; umrlo je 23 odraslih in 7 otrok; najstarejši je bil 80 let, najmlajši 2 dni; porok pa je bilo 5. — Na Kneži je bilo rojenih 11 otrok, in sicer 8 zakonskih in 3 nezakonski. Umrlo je 6 oseb, 4 otroci in 2 odrasla. Poroke ni bilo nobene.

Djekše. Minuli teden smo pokopali Končarjevo mater, Terezijo Lesjak. Zgubili smo ž njo zopet ženo, katera je bila v vsakem oziru, posebno kot krščanska gospodinja v natanjnjem izpolnjevanju svojih dolžnostij do Boga in podložnih drugim lep vzgled. N. p. v. m.!

Djekše. (Izjava.) Med šolami, katere je „Mir“ v št. 53. l. l. naštel, da so od nemškega „šulferajna“ podpore dobile, je bila tudi naša šola na Djekšah imenovana. Krajni šolski svet s tem izjavlja, da tukajšnja šola ni nikdar sploh nobene podpore od nemškega „šulferajna“ sprejela, ker za tiste Judeževe groše ne maramo! Na Djekšah, dne 7. februarja 1904. V imenu šolskega sveta: Jurij Kassl, načelnik.

Timenica. (O božičnici v gradu) je naše kratko poročilo nekoga zelo pičilo. Jaz nisem bil zraven in sem sporočil, kar sem slučajno (od mater ubogih otrok) izvedel. Nemška prestava v „Bauernzeitung“ pa je napačna. Nisem pisal, da so bili vsi jezni; kmečki otroci, borni, ne pomeni „die Bauernkinder, die Armen“ t. j. vsi, ampak nekateri. Sicer pa dostavim rad, da so nekateri revni otroci dobili tudi črevlje, 13 parov je črevljar pozneje naredil novih. Tudi nemške molitvenike so dobili mnogi (?). Iz poročila v „B. Z.“ posnamem, da se je za božičnico nabiralo; pravi namreč, da se je doposlala graščakinji stara in nova obleka, da je

dal eden klobase, drugi pecivo, ter kot posebne dobrotne imenuje šolski svet gosp. Wieserja in še „tretjega“. Nas veseli, da otroci dobijo, česar potrebujejo. Mislimo tudi, da graščak lahko sam veliko dá, saj ga imamo za bogatina, ima veliko posestvo, pa veliko trgovino z lesom. — Lepo je, da se za naš „Mir“ zanimate, a ne jezite se po nepotrebnem. Zelo zanimivo je, kar izvemo iz „B. Z.“, da župnik ni bil povabljen v grad, ker je — „preveč Slovencev prijazen“! Ganljivo! Dobro, da vemo! Če se kje tujec naseli na Koroškem, je on gospod, tujec, ne pa domačin! Tako je pri nas!

Št. Tomaž. (Srčna kap) je zadela 24-letno hčer Edvarda Hallegerja na Lichofu. Bila je že delj časa bolna. Na svečnico se je malo bolje počutila in ker so pri Knapiču dobili nov „gramofon“, zato je prosila stariše, da bi šli z njo tja. Pa komaj je bila malo v sobi, se je zgrudila na tla in bila mrtva. Četrtek na to je bila v Šmarjeti pokopana. Veliko ljudstva se je udeležilo pogreba. Rajna je bila tudi ud Marijine družbe, zato so jo njene tovarišice od Marijine družbe častno spremile k slednjemu počitku. N. v. m. p.! — V Rikarjivasi je nekdo Rožanu po noči ukradel dve veliki kokoši. Gotovo jih je „lisjak“ potreboval za pust. Pa tudi pri Knezu je menda vzel slovo lep kapun.

Svabek. Dne 8. svečana je bil v gostilni pri Luknerju shod, na katerem je predaval potovalni učitelj Langhamer iz Brež o čebelarstvu. Mnogo ljudij se je udeležilo iz domače fare in tudi iz okolice, ker so si želeli pouka o čebelarstvu in tudi pristopiti so hoteli k čebelarstvu; ker pa je potovalni učitelj na shodu le nemško govoril, ga večina ljudij ni razumela in zato tudi niso pristopili. Zakaj da je učitelj govoril nemško, se ne vé, pa menda zato, ker ne zna slovenski. Na obrazu se mu je sicer bralo, da je bil prijazen gospod, ali razumeli ga nismo. Iz tega se vidi, kako smo Slovenci potrpežljivi ljudje, ko smo ga tako mirno gledali, akoravno nismo kaj zastopili. Ko bi se pri Nemcih kaj takšnega zgodilo, da bi na njih shod prišel slovenski učitelj za govornika, Nemci bi mu gotovo hitro vrata pokazali. Nas Slovence pa kar z nemščino hočejo futrat!

Libučo. (Veselica. — Smrt.) Dne 17. prosinca se je vršila v gostilni pri Železniku skupna veselica ali bal „slavnih“ libuških in ponikovskih požarnih brambovcov. Razpošiljali so prej neštivilna čisto nemška vabila. Pliberške gospodičine so jih imele brez izjeme skoraj vse! Veselica se je vršila odločno v „nemškem“ duhu, govorili pa so med seboj le slovensko, ker nemški ne znajo! Narobe svet! — Nagle in neprevidene smrti je umrla dne 10. t. m. na porodu Marija Valentar. Zapravila je svojemu možu troje čisto majhnih otrok. Pogreb je bil veličasten, ter je pokazal, da je bila rajna v obče spoštovana. N. p. v. m.!

Črna. Za tukajšnje rudarje je ustanovljeno konsumno društvo, ki že precej let deluje, pa ne toliko v korist rudarjev trpinov, kakor v korist „Südmarke“, ki ima tudi v Črni precej članov, se vé samo med tukajšnjo gospodo, ki živi le od grošev slovenskih kmetov in delavcev iz Črne, Jaborja in Koprivne. Omenjeno konsumno društvo razpečava namreč užigalice „Südmarke“ med rudarje, ki so s čisto neznan izjemo vsi Slovenci. Ni dvoma, da tega niso krivi prodajalci, ampak le rudarsko predstojništvo, ki s svojim vplivom in pritiskom dela na vse kriplje na ponemčevanje črnškega okraja; pa je tudi res: če bi ne bilo odjemalcev, tudi bi ne bilo prodajalcev. Ako bi vsi zavedni Slovenci odklonili ponujane jim „Südmarkine“ užigalice, potem bi bili kmalu prisiljeni druge, celo slovenske si naročiti, nemške pa naj si naročujejo Nemci, došli iz Nemškega Bleiberga. Jako značilno je tudi, da so se prodajalci nekaj časa branili razprodavati Kathreinerjevo-Kneippovo sladno kavo, samo zato, ker ima na eni strani zavitka podoba Kneippovo, ki je bil duhovnik!! Res junaki so to, ki se hvalisajo, da se nikogar ne bojijo, kakor Boga, a jih prevzame že strah, ko vidijo samo podobo duhovnika; kakšen strah jih še le prevzame, kedar vidijo duhovnika samega! Ali bi ne bilo primerno, da bi tukajšnja trgovca razpečavala slovenske užigalice in kavino primes (cikorijo), katerih čisti dobček pride v prid družbi sv. Cirila in Metoda, in da bi jih tukajšnji Slovenci tudi povsod odločno zahtevali? Ako je eden naših trgovcev ob času zadnjih deželnozborskih volitev z veliko vnemo in gorečnostjo širil brez vsake spodtike in kazni slovenski oklic Edelmanov in ga je celo kmetom iz Koprivne vsiljeval, naj torej brez straha z ravno isto vnemo in gorečnostjo širi slovenske užigalice in kavino primes, ki v svoji kakovosti ne zastajajo za nemškimi izdelki, da bo ostal dosleden v svojem ravnanju!

Prevalje. (Smrt.) Hud udarec je zadel naše katoliško delavsko društvo. Dne 4. svečana je po kratki boleznii umrl njega večletni predsednik Ant. Rupnik, še le 47 let star. Bridko joka za njim uboga, bolehnava vdova in pet nedorastlih otrok. Za katol. delavsko društvo je deloval vedno z največjo

vnemo; neutrudno je zbiral delavce, jih dramil in navduševal in bil je zares duša našega delavskega društva. Le težko bomo našli predsednika njemu enakega. Dasiravno priprost kovač, je bil vendar povsod spoštovan, kar je pokazal tudi lep pogreb, katerega se je udeležilo ogromno ljudstva. N. v. m. p.!

Prevalje. (Nezgodna pri železnici.) V nedeljo, dne 7. svečana, zjutraj ob 5. uri je treščil pred tukajšnjim kolodvorom brzovlak, ki je došel iz Maribora, v tam stoječi tovorni vlak. Tri vozovi tovrnega vlaka so popolnoma strti, veliko vozov je znatno poškodovanih, šine so razdrte, lokomotiva in tri vozovi brzovlaka so skočili iz tira. Od ljudij se ni nihče ponesrečil. Prava sreča v nesreči!

Mižiška dolina. (Razno.) Dne 23. prosinca je imela „Bergschaffereja“ požarna bramba svoj plesni venček v prostorih g. Kranta v Mižici. V soboto 30. prosinca so pa napravili tamošnji kovači v slovenski gostilni g. Praperja p. d. Žagmojstra svojo pustno veselico. Udeleženci, kovači, so imeli na prsih pripete trakove s slovenskimi barvami. Tako je prav! — V Mižici je v noči od torka na sredo, t. j. 2. t. m., nagle in neprevidne smrti umrl v najlepših letih, delaven in priden cestar Matevž Hafner p. d. Nužej. N. p. v. m.!

Borovlje. (Smrt.) Nagloma umrl je dne 4. svečana ob 4. uri zjutraj med dr. Čauko, bivši zdravnik avstro-ogrškega Loyda in hišni posestnik. Pogreb se je vršil v soboto ob 11. uri dopoldne ob veliki udeležbi. Zdaj pogrešamo zopet slovensko zmognega zdravnika. Pokojni dr. Čauko je bil doma „pri nemškem Petru“ pod Ljubelom. Dosegel je 52 let. Dolga leta je bival v Košentavri, nazadnje v Borovljah. N. p. v. m.!

Borovlje. (Častnim občanom) je naš občinski odbor izvolil tovarnarja A. Voigt-a na Dunaju in znanega vsenemškega agitatorja, ravnatelja S. Rieger-ja v Trbižu. Pravijo, da radi zaslug za novo železnico.

Št. Jakob v Rožu. (Naša zmaga pri občinskih volitvah) dne 28. januarja je bila tako popolna, kakoršne nismo pričakovali. V I. razredu je 31 volilcev; od teh jih je volilo z nami 18, z nasprotniki 8; pet jih ni prišlo volit. V II. razredu je 75 volilcev; od teh jih je volilo z nami 51, z nasprotniki 11; trinajst jih ni prišlo volit. V III. razredu je 398 volilcev; od teh jih je volilo slovensko 205, nemčursko samo 48; 145 jih ni prišlo volit. To je zmaga, kakoršne Št. Jakob še ni videl. Le pogledajte še enkrat številke II. in III. razreda, pogledajte je in spoznajete, kakšnega mišljenja smo št.-Jakobčani! „Smajnsli“ je bomo, tako je govorila mogočna g. Hribernica kratko pred volitvami, pokazalo se pa je, da prerokovati žena ne zna. — Kje neki bodejo sedaj čakali uzroka, da so tako mogočno padli — naši nemčurčki. Nazadnje še poročajo, da je pregladko, župan pa tudi ni bil toliko prijazen, da bi bil pot vsaj nekoliko potrosil: zato se ni čuditi, da jim je tako šmentano spodrsnilo.

Št. Jakob v Rožu. (O naši občinski volitvi.) Tudi tisti, ki so se zanašali na zmago, niso pričakovali, da bode naša zmaga tolika! Pri tej volitvi se je prav očitno videlo, kaj Slovenci zmorejo, če se zedinijo. Res da nismo držali rok križema: resno in odločno smo se pripravljali, ker smo spoznali veliko važnost zdajne občinske volitve, a naša agitacija je bila mirna in poštena; nasprotniki naši, posebno „smoljnati Francelj“, delali so drugače. V rokah imamo imeniten list, ki pripoveduje, kako je spodaj v Svečah agitiral Franc Šuster ml.; mogoče pozneje kedaj to pismo objavimo. In sedaj povemo le toliko, da Franc Šuster pri Svečanih ni opravil prav ničesar; je pač „smolnati Francelj“. Svečani so ostali trdni. Ne le, da so skoraj vsi dali pooblastila, ko so videli, kako Franc Šuster dela, jih je mnogo prišlo osebno volit. Slava in hvala jim! Istotako so nam tudi Podgorjanci ostali zvesti. Že pri zadnjih volitvah so se skazali, da smo se kar čudili — letos smo se čudili še bolj. To so res možje, katerih nasprotniki ne morejo kar meni nič tebi nič predjati. Prav tako! Podgorjanci, ostanimo tudi zanaprej edini in nihče, najmanj pa Franc Šuster p. d. dr. Zguba, nas ne bode mogel zmagati. Živel vsi zavedni volilci! Slava jim!

Št. Jakob v Rožu. (Lep shod.) Dne 2. svečana je imelo naše slovensko izobraževalno društvo, ustanovljeno dne 1. prosinca 1903, svoj prvi občni zbor v „Narodnem domu“ v Št. Jakobu. Udeležba je bila ob raznih zaprekah, ki so se shodu stavile zadnji čas, prav dobra; zlasti nam je omeniti vrlih gostov iz Brnce, ki se niso ustrašili dolge poti in so prišli v tako častnem številu na shod. Zbrane je pozdravil predsednikov namestnik g. M. Perč in otvoril shod. Tajnik g. F. Brežan je poročal o dosedanem delovanju društva, ki šteje 70 udov ter je imelo 4 mesečne shode. Naglašala tudi namen in pomen društva zlasti za slovensko mladino. Posebno dobro je deloval minulo leto društveni tamburaški zbor. Blagajnik g. Lepušič poroča, da je bilo dohodkov 168 K 07 vin., namreč udnine 95 K 42 vin., na

konec nabrano 72 K 65 vin.; stroškov je bilo 136 K 79 vin. Dolga je še na tamburaških godalih, zato zasluži društvo prav izdatne podpore. — Zelo zanimivo in poučno govori gosp. župnik Ražun o pomenu društev. — V odbor so soglasno izvoljeni gg.: Antonič, načelnik; Ražun, namestnik; F. Brežan, tajnik; Lepušič, blagajnik; Foltej, knjižničar, in odborniki iz raznih krajev. Novi predsednik Antonič v prisrčnih in lepih besedah govori o krasoti slovensčine in navdušuje za narodno navdušenje in delo! Dalje so govorili še gg. Hüttner, Kobentar, Rozman in gđ. plemenita Kleinmayr z Brnce. — Resnemu posvetovanju je sledila živahna prosta zabava, katere glavna točka je bila dobro vprizorjena igra: „To je moja maksima!“ Nastopili so tudi domači pevci in domači kakor brnški tamburaši. — Bil je to za Št. Jakob lep slovenski dan. Naj nam izobraževalno društvo takih preskrbi prav mnogo!

Vernberg. (Še enkrat bomo volili!) Dne 27. in 28. decembra preteklega leta so se vršile pri nas občinske volitve. Slovenci in nemški krščanski socialisti niso se udeležili volitve, ker so se vršile že ob pripravljanju volitev velike nepostavnosti. Tako je seveda lahko zmagala Oraševa stranka. A naša stranka se je pritožila zoper volitve in deželna vlada je že z odlokom od dne 30. januarja, št. 891, volitve razveljavila. — Imeli bomo torej nove volitve! Volici, pokažite pri novih volitvah odločnost in ne bojte se Oraša in njegovih služabnikov. Vas naj vodi geslo: Bog in narod!

Št. Štefan na Zili. (Razno.) Kakor drugod na zgornjem Koroškem smo imeli tudi na Zili dovolj snega; mraza prav za prav še ni bilo; letos je dosegel najhujši mraz 8° C, lani meseca decembra dva dneva 11 do 12° C; ljudje pravijo: zdaj je že dobro; polovica zime je že minula, druga polovica pa ne bo več huda. Po svečnici smo dobili jug; cele štiri dni je pihal in nosil dež; sneg, ki je pred svečnico ležal pred mojo hišo še 72 centimetrov visoko, je skopnel zdaj na 44 centimetrov; od streh leti voda kakor v spomladi; poti in ceste so prav mehke, udara se pod nogami, da komaj prideš naprej. Zavoljo južnega vremena je prav nevarno ne samo po potih, ki peljajo pod ali pri gorah, marveč povsod. Iz planin gredo strašni plazovi, ki strahšanski polom in še večji odmev provzročujejo. Bilo je dne 5. svečana, ko sem moral iti v neko sovesko; spremljala sta me zvesta čuvaja, po imenu: „varuh“ in „strah“; na enkrat slišim pokanje in polom; mislim, da grmi; ker pa polom precej dolgo traja in tako čudno odmeva, da sta še psa obstala in k meni silila, gledam, kaj je. Iz Gradlice (2050 m visoko) vidim, kako gre plaz proti dolini nad Borljsko vasjo. Pa tudi po vaseh je zelo nevarno, kakor kaže sledeči žalostni slučaj. Dne 5. svečana zjutraj gre Janez Leks, sedemletni šolar, v šolo; sam gre iz Kazaz, 7 minut od šole oddaljenih; pride pred hišo v Štefanu; na enkrat udari sneg iz Kopicve strehe na cesto, vrže šolarja na cesto in ga zasuje! Preden so ga izkopali, je bil siromak p. d. Tomilčev Janez mrtev. Lepo se je videlo, kako je ležal pod snegom z obrazem na tla; sneg ga je zakril, da se je zadušil, kakor je sodnijska komisija spoznala. — Letošnji sneg je veliko škode povzročil. Koliko stroškov imajo občine, ker so morale v pravem pomenu besede pota odpirati. Pisatelj teh vrstic ima precej velik sadni vrt. Štirinajst lepih, prav rodovitnih češpljevih drevesc je čisto uničenih, dve močni jablani in štiri srednje deloma uničene, deloma zelo pokvarjene. Kar ni polomil sneg, so zajci snedli, ker so vsled visokega snega lahko prišli do vejic.

„Telefonska poročila.“

Geslo: „Udri, udri, mah na mah!“

Št. Jakob v Rožu. Dne 28. prosinca je bil naš „smolnati Francelj“ vsled glasovanja slovenskih volilcev promoviran doktorjem „Zgube“. Čestitamo!

Št. Jakob v Rožu. Ni res, da bi bil naš slavni Knez prodal kravo zavoljo tega, ker je imela frankfurtarico ovito krog glave, ampak prodal jo je zato, ker je bila, čujte — sehr gute Kuhmilch.

Št. Jakob v Rožu. Ni res, da je učeni „Hanžele“ v Kotu očital Slovincem, da so celo od neke koze dobili pooblastilo, ampak resnica je, da je nemčurska druhal proseč letala okoli imenovane koze, in jo slednjič z žuganjem prisilila do pooblastila.

Št. Jakob v Rožu. Ni res, da bi naš doktor „Zguba“ tri noči pred volitvijo ne bil spal, ampak res je, da je prav dobro spal, drugače bi se mu ne bilo moglo toliko o zmagi sanjati.

Št. Jakob v Rožu. Ni res, da so imeli v barbarski deželi kup slame pripravljene za občinske volitve na grob — „Slovincem“, ampak res je, da so jo imeli pripravljeno za nemški „Kindergarten“ — za ovijanje mladih drevesec, da bi jim jih v letošnji hudi zimi zajec ne oglodal.

Št. Jakob v Rožu. Ni res, da je naš mogočni Doniž obolel za sušico, ampak zdravnik, ki

mu je preiskal žolč, je izjavil, da je ta črn, rumen in rdeč, in da v njem tako narašča, da ga bo spravil v prezgodnji grob.

Št. Jakob v Rožu. Ni res, da naš doktor „Zguba“ ne zna šteti do 50, ampak res je, da ga je, ko je prišel do št. 48. zaletel tako hud kašelj, da ni mogel šteti naprej.

Št. Jakob v Rožu. Ni res, da je naš doktor „Zguba“ tako strasten nemškutar. Saj je v Svečah agitiral celo za slovensko stranko; in upanje, da bi on postal kedaj v Št. Jakobu župan, ni še povsem izgubljeno, ker prav lahko se mu še povrne pamet, katero je izgubil pred 20. leti.

Rodoljubi!

Spominjajte se

„narodnega sklada“!

Novičar.

Na Koroškem.

Slovenska veselica v Celovcu se je v torek dné 9. t. m. ob veliki udeležbi od blizu in daleč obnesla prav sijajno. Jako dobro je vspela šalogram: „Predavanje pri hišnici“, pa tudi pevci in tamburaši so zelo častno rešili svojo nalogo. Obširneje bomo seve še poročali; za danes omenimo samo, da so celovski nemško-nacijonalni listi prav nesramno hujskali zoper našo veselico, a brez uspeha.

Pri celovškem deželnem sodišču se je vršila dné 1. t. m. vzklicna obravnava. Razprava je bila slovenska, ker je neki obtoženec le malo razumel nemški. Tudi zagovornik g. dr. Frlan je govoril slovenski. Tako posnemamo iz nemških listov, ki se silno jezé, da ni nastopil namesto slovenske obravnave „tolmač“, in se ni zabranila slovenska beseda v sodni dvorani. Kdaj neki se bodo privadili — pravici!?

Deželni šolski svet je izdal ukaz o odpustih učiteljev, v katerem pravi, da so učitelji večkrat neopravičeno jemali odpuste, oziroma prelagali proste dni. Ukazuje se, da se smejo odpusti dajati le v slučaju bolezni, ker je itak že dosti šole prostih dni, in se mora strogo držati šolski red.

Baron Mac Nevin, okrajni glavar celovski in poseben prijatelj Slovencev, je šel na daljši odpust, od katerega se bajé ne povrne več na svoje mesto. Pravijo, da so ga komedije, ki jih je uganjal zadnja leta v Škofijah, utrudile tako, da si mora želeti pokoja! Vodstvo okrajnega glavarstva ima sedaj okrajni komisar pl. Ehrfeld.

O. Rajmund Pelegrini †. Na svečnico je preminul, zadet od kapi, kapucin č. o. Rajmund Pelegrini. Še isti dan je maševal, pri obedu bil prav vesel, popoldne pa ga je zadela kap. Bil je pokojnik kot neutrujen spovednik zelo priljubljen, tako pri lajkah kakor zlasti pri duhovnikih. Porodil se je dne 2. januarja 1842 v Soragi na Južnem Tirolskem, bil v mašnika posvečen dne 16. avgusta 1868. V Celovcu je deloval 14 let. O priljubljenosti pokojnika je pričal veličastni pogreb. Položili smo ga k zadnjemu počitku na farnem pokopališču pri sv. Rupertu, kjer počiva ob strani lani umrlega vojaškega kaplana E. Schleimigerja, ki je umrl prav isti dan, 2. svečana. Pokojniku naj sveti večna luč!

Slov. izobraževalno društvo so ustanovili v nedeljo dné 7. febr. v Rožeku. Ustanovni shod je bil prav dobro obiskan. Zglasilo se je takoj 40 udov, med njimi 4 ustanovniki. Dobro!

Judežev groš je priletel v šolo na Krencah pri Galiciji. Nemški „schulverein“ je podaril šoli nekaj učil, in zato mu krajni šolski svet po nemških listih izraža „kerndeutschen (!) Dank“. Šolo pa obiskujejo izključno samo slovenski otroci! Narobe svet!

„**Südmarka**“ je dobila novo podružnico v Rožeku. Osnovali so jo v soboto 6. februarja pri Leitnerju. Kumoval je notar Čebul iz Beljaka in nekaj pevcev od Baškega jezera. Druge nesreče ni bilo.

V Celovcu je bilo leta 1903. rojenih v vseh treh mestnih župnijah 498, od teh nezakonskih 180 (36.14%); v porodnišnici 321 (300 nezakonskih); porok je bilo 187; umrlo jih je v mestu 484 (130 otrok), v bolnišnici 377 (104 otroci) neprevidenih (brez krivde duhovnikov) 48. Odpadnikov je bilo v mestu 30 odraslih, 4 otroci. Mesto šteje 23.549 katolikov, 773 protestantov, 146 judov in 20 drugih veroizpovedanj.

Drobiž. Pri sv. Radegundi ob Rudi je dné 3. t. m. pogorelo gospodarsko poslopje p. d. Kajžlarja. Zažgala je zlobna roka. — Na Muti ob Zili so orožniki prijeli dva Laha, ki sta izdajala ponarejene

kronske dvajsetake. — Plavž v Bajtišah so dné 1. febr. ustavili in bo delo najmanj 13 mesecev počivalo. Hud udarec za delavce. — Porotno zasedanje v Celovcu se prične dné 23. februarja. — Delavka celovške tobačne tovarne, Ana Velbič, je dobila častno svetinjo za 40-letno zvesto službovanje.

Križem sveta.

Škof J. J. Strossmayr, slavni Jugoslovan, je praznoval dné 4. t. m. devetdesetletnico svojega rojstva. Porodil se je dné 4. februarja 1815, bil v mašnika posvečen dné 16. februarja 1838, in dné 29. sept. 1850 je zasedel škofijsko stolico v Djakovem. On je tedaj že 66 let duhovnik in 54 let škof. Ko se je porodil, je bil avstrijski cesar Franc I., papež pa Pij VII. Od tega so sledili papeži: Leon XII., Pij VIII., Gregor XVI., Pij IX., Leon XIII. in Pij X. — V Djakovem so devetdesetletnico velikega škofa obhajali zelo slovesno, istotako po ostalem Hrvatskem. Vsi Slovani pa so se združevali v iskreni želji: Ljubi Bog ohrani za slovanstvo prezaslužnega škofa še prav mnogo, mnogo let!

Vojska je! Med Rusijo in Japonsko je zadnje dni izbruhnila vojska. Spravna pogajanja so se razbila, diplomatska zveza obeh držav se je dné 7. t. m. pretrgala. Nasprotnika sta se poprijela najprej pri ruski trdnjavi Port Arturju. Vojska bo gotovo zelo dolgotrajna ter jako velikih posledic.

Na Hrvatskem je zopet začelo vreti. Hrvatski rodoljubi so v zadnjem času po mnogoštevilnih shodih pridno poučevali hrvatsko ljudstvo o njegovih pravicah v uradu. In ljudstvo je začelo paziti na madžaronske uradnike ter našlo, da njih ravnanje ni postavno. Uradniki so si mnogokje krivično prilastili občinsko imetje, navrh pa so bili še z ljudmi zelo surovi. V belovarsko-križevski županiji so se vsled tega začeli pravi kmetski puniti. Oblasti so sicer že poslale vojake nad kmete, da jih postreljajo, a da bi se neredi odpravili, v to se še ni storil noben korak!

Poljaki pod nemškim jarmom. List „Dziennik Berlinski“ je tiskal inserat, v katerem neki poljski zlatar priporoča kravatne igle s poljskim grbom, belim orlom in napisom: „Bog reši Poljsko“. Nemška policija je obsodila vsled tega zlatarja na 30 mark kazni, in ravno tako uradnika onega lista, ki je vzprejel inserat. Zlatarju je prepovedala nadaljno prodajo igel s poljskimi znaki in napisi. To je svoboda! — V pruskem deželnem zboru je govoril notranji minister Hammerstein: „S polno močjo bomo nastopili zoper politične napore Poljakov in obdržali v Poznanju in Gornji Sleziji nemško gospodarstvo. Če ne bo drugače, bo kruta sila naučila Poljake pokorščine“. Zbornica je viharno ploskala temu surovemu izbruhu nemške nestrpnosti. Ministru sta krepko odgovarjala poljska poslanca dr. pl. Jazdzewski in Skarzynski, ki sta tožila, kako Prusaki Poljakom jemljejo jezik, vero in zemljo.

Vstaja v nemški Afriki. Kamor pride Nemeč, je nesreča. Nemci se sicer hvalijo z veliko omiko, a svojo omiko rabijo le v slabe namene, da zatirajo na krut način druge narode. Zato so sovraženi povsod, kjer se pokažejo. V Samaralandu v južni Afriki, ki je posest Nemčije, nastala je vstaja proti nemškemu gospodarjem, ker so ti grozovito in krivično nastopali proti domačinom, takozvanim Hererom. Med vstaši in med nemškim vojaštvom je prišlo že do več bojov, pri katerih so podlegli Nemci. Vstaši oblegajo razne nemške naselbine in požigajo vse, kar jim pride pod roke.

Gospodarske stvari.

Albert Schäffle, prijatelj kmetov, umrl.

Pred par tedni umrl je na Nemškem Albert Schäffle, eden najimenitnejših mož zadnjega polstoletja. Rodom Virtemberžan postal je l. 1871. v Hohenwartovem ministerstvu avstrijski minister za trgovino in poljedelstvo. V ministerstvu je bil pričan zagovornik ravnopravnosti vseh narodov in je delal za njihovi prosti razvoj nasproti staremu, srednjeveškemu nemškemu centralizmu, tisti pošasti, ki zdaj zavzema mišljenje nemških strank. Ko je moral Hohenwart odstopiti, odšel je Schäffle v Stuttgart in je tam živel vedi. Z Avstrijo je pa ostal ves čas v tesni zvezi in je vplival na razne postave in uredbe, ki so se pri nas uvedle, s svojimi izvrstnimi znanstvenimi spisi. Schäffle je bil eden največjih veščakov v gospodarskem vprašanju. Prizadeval si je z vso močjo povzdigniti gospodarstvo kmetov in pomagati kmetškemu stanu. Odločno je pisal proti socialnim demokratom, zastopal je pa vse socialne reforme, ki so izvedljive in res koristne.

Najbolj mu štejemo v čast, da je bil on prvoboritelj za združeno misel. Vedno je zagotavljal, da se morajo kmetje združiti in združeni zastopati svoje koristi. Posebno se je pečal z mislijo, kako

bi se mogli kmetom polagoma odvzeti dolgovi, in je o tem spisal znamenito knjigo: „Inkorporation des Hypotekarkredites“. Predlagal je, naj se postavno omeji zadolževanje posestev, naj se postavno prepove, odpoledavati hipoteke, naj se te amortizujejo v teku 70. let, in stanovski zvezi (zadrugam) naj se dá monopol kredita: samo zadruga (zadrugne posojilnice) naj bi smele kmetom denarja posojevati.

Kar je ta velmož predlagal, se ni uresničilo, a njegovi spisi opozarjali so merodajne kroge na pereča poljedelska vprašanja in morebiti se še kedaj uresniči, kar je Schäffle predlagal. Kmetje naj mu bodo hvaležni za njegovo delo.

Kmetje in posli na Koroškem.

Na Koroškem je 33.827 kmetških posestev; malih posestnikov, katerih last ne presega 15 oralov, je 15.887, drugi so večji. Na 1000 posestnikov pride 1822 poslov in 404 dninarjev, v Avstriji obče pa pride na 1000 posestnikov le 404 poslov in 412 dninarjev.

Pomanjkanje poslov je na Koroškem posebno čutno. Počez se je v Avstriji v letih 1890. do 1900. število ljudstva pomnožilo za 9.3%. V najrevnejših deželah je prebivalstvo zrastle: v Dalmaciji za 12.2%, v Bukovini za 12.9%, v Galiciji za 10%, na Koroškem pa samo za 1.8%.

V teku desetih let se je 21.803 duš več rodilo kot jih je umrlo, a šlo je iz dežele 15.467 ljudi, in prebivalstvo se je v številu pomnožilo le za 6336 oseb. Celovško prebivalstvo se je pomnožilo za 5526 duš, Beljaško za 2785 duš, nasprotno se je prebivalstvo znižalo v Velikovecu za 4.8%, v Pliberku za 5.8%, v Podkloštru za 6.5%, v Prevalji za 5.4%, v Svincu za 7.4%.

In vendar Koroška ni nerodovitna! Prenehale so sicer razne fužine, a dežela bi vkljub temu lahko preživela 30% ljudi več, kot jih ima. In kaj bo, če bo število poslov naprej tako pojemalo. Ali kaj misli kdo za vzroke in posledice tako žalostnih razmer?

Žitne cene.

V Celovcu:

pšenica	K 8:30	do	—
rž	6:90	7:—	
oves	6:35	6:70	
ajda	8:80	—	
krompir	2:20	—	
seno sladko	3:—	—	
„kislo	2:—	—	
slama	1:50	—	

Vreme je bilo precej ugodno, a žito je še povsod toliko zakrito, da je varno. Pšenice se je v preteklem precej kupilo, a tudi mnogo ponujalo, tako, da se cene niso boljšale in ni upanja boljših cen. Pšenica iz Argentinije je zelo lepa. Rž je zopet nekoliko nehala. Ogerska stane v Budimpešti K 6:30 do 6:40. Po ovsu ni bilo dosti vprašanja. Na Ogerskem je bila cena K 5:45 do 5:75, detelja K 53 do 62.

V terminu se prodaja:

pšenica za oktober	K 7:67
rž za oktober	6:50
oves za april	5:50

(vse v Budimpešti.)

Vabila.

Hranilnica in posojilnica v Žabnicah, registrirana zadruga z neomejeno zavezo, ima v nedeljo dné 14. februarja 1904 ob 3. uri popoldne svoj redni občni zbor v posojilnični pisarni v Žabnicah s sledečim dnevnim redom: 1. Poročilo načelstva. 2. Odborenje letnega računa. 3. Slučajnosti. K polnoštevilni udeležbi vabi načelnistvo.

Hranilnica in posojilnica za Št. Štefan na Zili, registrirana zadruga z neomejeno zavezo, bo imela svoj redni občni zbor na prvo postno nedeljo dné 21. svečana 1904 ob 1/23. uri popoldne pri Korperju v Št. Štefanu s sledečim dnevnim redom: 1. Potrjenje letnega računa. 2. Razdelitev čistega dobička. 3. Volitev načelstva, računskega pregledovalca in njegovega namestnika. 4. Razni nasveti. — Ako bi ob določeni uri ne bilo zastopanih zadostno število deležev, bo zborovanje eno uro pozneje brezpogojno se vršilo. — K obilni udeležbi vabi načelnistvo.

Hranilnica in posojilnica za Št. Janž v Rožni dolini napravi svoj redni letni občni zbor dné 21. februarja 1904 ob 1/24. uri popoldne v gostilni pri Tislarju v Št. Janžu po sledečem dnevnem redu: 1. Poročilo in odobranje letnega računa. 2. Razdelitev čistega dobička. 3. Volitev odbora in računskih pregledovalcev. 4. Razni nasveti. — Ako bi ob določeni uri ne bilo zbranih zadostno število udeležev, se vrši zborovanje ob pol 5. uri brez ozira na število zadržnikov. — K obilni udeležbi vabi uljudno vse ude načelnistvo.

Hranilnica in posojilnica pri Dev. Mariji na Jezeru v Prevaljah ima svoj redni občni zbor v nedeljo, dné 28. februarja 1904 ob 3. uri popoldne pri Šteklju s sledečim dnevnim redom: 1. Potrjenje letnega računa. 2. Razdelitev čistega dobička. 3. Volitev novega odbora. 4. Razni nasveti. — Ako bi ob določeni uri ne bilo zbranih zadostno število udeležev, se vrši zborovanje uro pozneje ob vsakem številu zbranih udov. K obilni udeležbi vabi odbor.

Slovenci, spominjajte se Velikovške šole!

Loterijske številke od 6. februarja 1904.

Trst 68 12 60 65 62
Linc 43 29 42 45 38

NAZNANILA.

V najem se takoj dá ali se tudi proda

Kovačnica

v Peračiji, fara Škocijan, ležeča ob močnem potoku, ki goni za kovačnico kladvo, brus in meh. Kovačnica je pripravna za orodniško in podkovsko kovaško delo. Nad kovačnico je stanovanje, obstoječe iz dveh sob, kuhinje in lope. H kovačnici sliši tudi še kajža z dvema sobama in majhnim vrtom. Več pové lastnik **Šimen Kramer**, orodniški kovač v Peračiji, pošta Sinčaves na Koroškem.

Razprodaja knjig in listin na Dunaju 20. februarja in naslednje dni.

Genealogija in heraldika.

Družbinske in krajevno-zgodovinske knjige, knjige grbov, knjige o turnirih in javnih slavnostih.

Listine in rokopisi,

zgodovinske in kulturno-zgodovinske vsebine, zadevajoče največ Štajersko in Koroško, kakor lastnoročne listine avstrijskih vladarjev itd.

Iz zapuščin g. arhivarja **Leopolda Beckh pl. Widmannstetten**, in g. profesorja **doktorja Franca vit. pl. Krones**.

Zapisniki zastonj in franko, po antikvarijatu **Gilhofer in Rauschburg**. Dunaj, I. Bognergasse 2.

OVES

(„Willkomm“).

Ta težki oves obrodi v vsaki zemlji, je najbolj rodovit in najprej dozori. Zraste visoko in daje prav dobro slamo za krmo, na njivi pa se ne vleže. Ker se ta oves na redko seje, zadostuje 50 kil za eno oralo. — Podpisano oskrbnitvo pošilja 25 kil za 9 K, 50 kil za 17 K, 100 kil za 32 K z vrečo vred. Uzorce po 5 kil pošilja s pošto franko proti 3 K 20 vin. predplačila.

Oskrbništvo graščine **Golič** pri Konjicah (Gonobitz), Štajersko.

Egidij Jeglič, Selo,

pošta Žirovnica na Gorenjskem,

priporoča svojo veliko zalogo doma žganih pijač, kakor:
Brinjevec, prve vrste, naturen . . . 1 liter K 2.40
Slivovec, star, prve vrste, naturen . . . 1 „ 2.—
Tropinovec, star, prve vrste, naturen . . . 1 „ 1.60
Kislec (Säuerling) lanski, naturen . . . 1 „ 1.60

Pošiljam od 1 litra naprej po pošti ali po železnici. Prosim, naj vsakdo poskusi in prepričan se bode, da prodajam le samo naravno in dobro blago.

Kdor ljubi dobro čajsko čaj, zahtevaj povsod najfinejši in najboljši čaj sveta

INDRA TEA

Napravljen iz najfinejših čajev Kitajskega, Indije in Cejlona. Pristno le v izvornih zavojih. Zaloge razvidne iz lepakov.
INDRA TEA IMPORT COMPANY, TRST.

Priporočilo.

Slavnemu občinstvu in čestiti duhovščini priporočamo najuljudneje svojo popolnoma novo urejeno in z najnovejšimi stroji in črkami oskrbljeno

družbeno tiskarno

v blagohotna naročila. — Razne knjige, molitvenike, uradne in pismene zavitke, spovedne listke, vizitnice, pisma za trgovce, račune, cenike, časopise itd., sploh vse v tiskarsko stroko spadajoče stvari, bode naša tiskarna točno in vestno ter po najnižjih cenah izvrševala.

Priporočujoč se čestiti duhovščini in slavnemu občinstvu za obila naročila, beleži

z odličnim spoštovanjem udano

vodstvo tiskarne družbe sv. Mohorja v Celovcu.

Vse stroje za poljedelstvo in vinorejo.

Brizgalnice za sadno drevje

z mešalom za mešanico iz bakra in vapna tako, da se najedenkrat na dve cevi brizga,

brizgalnice (streljke) za sadno drevje z natanko namereno petrolovo mešanico,

svetilnice na aceten, da se ulové leteči hrošči,

hidravlične stiskalnice za vino,

stiskalnice za vino in ovočje z diferencialnim pritiskom,

stroje za drobljenje stiskanice,

čisto nove mlne za grozdje,

nove priprave proti peronospori in za žveplenje,

sesalke za vino, cevi za vino,

kakor tudi vse druge stroje za poljedelstvo, kot

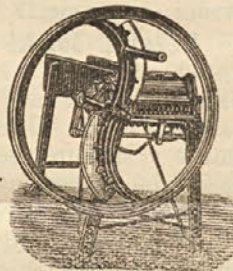
zbiralnike (trierje), mlatilnice, vitale (gepel) i. t. d.

razpošilja kot specialitete po najnižjih tovarniških cenah

IG. HELLER, DUNAJ, II., Praterstrasse 49.

Cenilniki zastonj in franko.

Dopisuje se v vseh jezikih.

Zdravje je največje bogastvo!

Kapljice sv. Marka.

Te glasovite in nenadkriljive kapljice sv. Marka se uporabljajo za notranje in zunanje bolezni.

Osobito odstranjujejo trganje in otekanje po kosteh v nogi in roki ter ozdravijo vsak glavobol. Učinkujejo nedosegljivo in spasonosno pri žledčnih boleznih, ublažujejo katar, urejujejo izmeček, odpravijo naduho, bolečine in krče, pospešujejo in zboljšujejo prebavo, čistijo kri in čreva. Preženo velike in male gliste ter vse od glist izhajajoče bolezni. Delujejo izborno proti hripavosti in prehlajenju. Lečijo vse bolezni na jetrih in slezeh ter koliko in ščipanje v želodcu. Odpravijo vsako mrzlico in vse iz nje izhajajoče bolezni. Te kapljice so najboljšo sredstvo proti boleznim na maternici in madronu ter ne bi smele radi tega manjkati v nobeni meščanski in kmečki hiši. Dobivajo se samo: **Mestna lekarna, Zagreb**, zato naj se naročujejo točno pod naslovom:

Mestna lekarna, Zagreb, Markov trg št. 73, poleg cerkve sv. Marka.

Denar se pošilja naprej ali pa povzame. Manj kot ena dvanajstotina se ne pošilja. — **Cena je naslednja** in sicer franko dostavljena na vsako pošto:

1 ducat (12 steklenic) 4 K, 2 ducata (24 steklenic) 8 K, 3 ducate (36 steklenic) 11 K, 4 ducate (48 steklenic) 14-60 K, 5 ducatov (60 steklenic) 17 K.

Imam na tisoče priznanih pisem, da jih ni mogoče tu tiskati, zato navajam samo imena nekaterih gg., ki so s posebnim vspehom rabili kapljice sv. Marka ter popolnoma ozdravili. **Ivan Baratinčič**, učitelj; **Janko Kisur**, kr. nadlogar; **Stepan Borčić**, župnik; **Ilija Mamič**, opankar; **Zofija Vukelič**, šivilja; **Josip Seljanič**, seljak itd.

Ustanovljena 1. 1360.

Mestna lekarna, Zagreb,

Markov trg št. 73, poleg cerkve sv. Marka.

Zdravje je največje bogastvo!

Podružnica Ljubljanske kreditne banke v Celovcu

Akcijski kapital K 1.000.000.

Kupuje in prodaja

vse vrste rent, zastavnih pisem, prioritet, komunalnih obligacij, srečk, delnic, valut, novcev in deviz.

Promese izdaja k vsakemu žrebanju.

Kolodvorska cesta št. 27.

Zamenjava in eskomptuje

izžrebane vrednostne papirje in vnovčuje zapadle kupone.

Daje predujme za vrednostne papirje. — Zavaruje srečke proti kurzni izgubi.

Vinkuluje in devinkuluje vojaške ženitninske kavcije.

Eskompt in inkaso menic. — Borzna naročila.

Centrala v Ljubljani. — Podružnica v Spljetu.

Denarne vloge sprejema

v tekočem računu ali na vložne knjižice proti ugodnim obrestim. Vloženi denar obrestuje od dne vloge do dne vzdiga.

Promet s čeki in nakaznicami.